

У край за сімома горбами прийшло літо. М'якенькі хмаринки мандрували високим блакитним небом. Пекло сонце. З-над лісового озера долинали сміх і хлюпотіння. Погода просто створена для купання!

— Ведмедю! — гукнула мишка. — Сьогодні я хочу на озеро! Купатися!

— Гарзд, — пробасив ведмідь. — Пакуймо речі!

Зі швидкістю вітру мишка почала скидати на купу все, що могло їй знадобитися на озері.

Купа виявилась чималою: ласти, окуляри для пірнання, акваланг, надувний матрац, дерев'яний човен, нарукавники для плавання, лопатка і пасочки, альбом з олівцями, книжка, гра з кубиком і фішками, маленький паровозик від іграшкової залізниці, відерце на ягоди... Увінчали це все лижі, зимовий спортивний костюмчик і шарф із шапкою.

Ведмідь оглянув величеньку таку гірку, що її наскладала мишка.

— Навіщо тобі лижі і теплі речі? — здивувався він.

— Якщо я захочу покататися на водних лижах, мені треба буде тепло вбратися! — заявила мишка.

— Трісь! — хруснула у стелі балка. Вона любила втручатися в розмови, але не варто було на неї зважати.

— Боюсь, наше озеро надто мале, щоб кататися на водних лижах, — пояснив ведмідь. — І ти не зможеш одночасно пірнати, кататися на лижах, збирати ягоди, гратися човником і паровозиком. Якщо ми це все візьмемо, нам потрібна буде вантажівка.

— Є вантажівка! У дядька лиса! Він нам її позичить! — радісно пискнула мишка.

Але ведмідь похитав головою:

— До того ж, якщо перевезти на пляж усі твої речі, то для нас там місця майже не залишиться. І це ж тільки твої! А мені теж потрібне дещо. Наприклад, моя зручненька ковдрочка для пікніків.

— Гм... — мишка була змушена замислитись. — Ну добре, — врешті погодилась вона. — Але трохи дечого я таки

зррррррр зррррррр зррррррр

— Не більше, ніж поміститься в одну торбу!
І не забудь узяти рушник! — нагадав ведмідь.
Він вирішив, що краще спакувати речі самому.
Усе, можна вирушати!
Ведмідь замкнув усі двері — і ведмежі двері,
і мишачі дверцятка.